

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:

Fő-utóza 220 szám.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.

Egyes szám ára 20 fl.

Kéziratok nem adatnak vissza.
Börmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyílt-ter soronként 40 fl.

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetések és nyílt-ter díjak küldendők:

Landesman B. könyvnyomdája.

Pünkösöd ünnepén.

Minden nagy ünnepe a keresztény világnak a természet bizonyos szemléletén alapul. Virág, harmat, napfény, madárdal és a természet zöld lom bsátora, ezekből szövö, alkotja a nép, a poézis a pünkösdi ünnep örömét. A tavasz teljén — pünkösödnek szép ünnepén — valami sajátzerű ígélet szól a természet színpompájából, ez örökszép képnek minden vonásából felénk. Ez ígélet hatalmasan megindítja lelkünket, uralja szívünket és értelmünket, hol az ő csodálatos misztikus misztikus misztikus misztikus nyert vallás főlemelő óriási szuggesztív erejével.

Pünkösöd ünnepe, a szeretet költeménye, a mely szentesítést nyervén e napon az érzelmi és eszményi világon, istenítést nyert a keresztény vallás által, a melynek hatalmas szelleme egyrészt tanai tisztaságával, másrészt a legtökéletesebb koncepció misztikus ihletésével, — e létérti küzdelem vajmi sokszor fájdalmas paroxysmusában vergődő emberi lelket fölemeli az ideális eszménység és boldogság legmagasabb színvonalára. Igen, mert e napon úgy a természet meghatározó színpompájában, mint ezen szent ünnep misztikus mélységében hozzánk a szív beszél. A szív, — ez a legnagyobb hatalom!

Pünkösödnek ünnepében kelté életre Isten szent lelke tűznyelvek alakjában az apostolok szívében azon tüzet, azon titokzatos lángot, a mely a világhistóriában mind-

eddig páratlan erővel, édességgel, kitartással és mélységgel lobbanva fel, ragyog, éget, gyújt, kihatott, terjedt és átölelt egy egész világot. Lángnyelvek szállottak le az égből s megállapodván az apostolok feje fölött, oly csodás ihlet, erő, akarat ihlette meg őket, hogy igéjök, szózatuk is lánggá változva, megkezdették missiójukat, hirdették a Megváltó tanait, égi hit és menyei szeretetre tanítják, buzdítják az embereket. A tűznyelvek alakjában a Szentlélek szállott le s ettől és ebből meríték a gyöngye, még mindig kételkedő apostolok hatalmas erejüket, rendíthetetlen kitartásukat, a mely soha nem szűnő és eredményeiben évezredekre kiható *tevékenységben*, egy egész nagy világot átalakító *alkotásban* — a keresztény vallásban — nyilatkozott meg. És a Szentlélek — az isteni bölcsesség — munkája sikeres volt s a kicsi mustármag bőven termelt, s az apostolok hivatásuk magasztos tudatában egy eszme által sarkaltatva, egy ideál által vezetettve, nem hiába indultak el világhódító missiójuk teljesítésére. Az Isten által megáldott, Isten lángtolmácsai által irányított *tevékenység* e nagy ünnepén, önkéntelenül szemünkbe ötlük a mai társadalmunkra, politikai életünkre, közéleti tevékenységünk egész széles mezejére ólomként nehezedő általános és nagy *közöny*.

Ennek a kárhozatos közönynek kell megszűnnie, ennek a holt erőnek, mely célt nem szolgál, a mely tesped, terhe önmagának, s mely fojtó ködként nyomja közle-

tünket, kell életre kelnie, hogy végre-valahára az apostolok nyomdokain haladhasson minden fia a hazának, a közéletnek, ki bármely irányban nemes missiót, kötelességet érez magában. Mert fájdalom igaz, sokan vannak a hivatottak között, kik az eszmény diadalért, a magyar nemzet élete örök megújulásáért ujjokat sem mozdítják, kikben alszik, szunynyad a fiatalság erénye: a tettek ereje, akaratának nyilvánulása. A pünkösdi ünnep apostolai példájára ki kell lépni a közélet és tevékenység taposott útjára mindenkinék, a kinek szent és nagy célja, hivatása van; a ki eszméért lángol, a ki eszmék elestét siratja és azok feltámadását óhajtja, sóvárogva tüzte ki célul, a kinek eszméi vannak, vagy a ki célt, eszmét képvisel maga is, melyért élni, dolgozni, küzdeni, s bukásból is fölemelkedni, bár sebekből is borítva, tovább harcolni, akarni, merni érdemes: az e napon várja a Szentlélek leszállását, az e napon könyörögjön elméje, szava lángjéért, az e napon szakítson a magányba vonuló, elzárkózó tétlenséggel.

Mindenki, a kinek szívet, lelkét, egész lényét eltölti, uralja a nemes önbizalom, rendületlen hit a maga erejében és hivatásában, a kinek vágya, eszménye, törekvése egy ideálban: nemzete faja jövőndőjében, históriai nagyságának, dicsőségének újra éledésében összpontosul, az e napon kezdje meg vándorútját, tanítson, küzdjön, éljen, haljon, magyar lelkének, agyvelejének vezércsillagáért.

TÁRCZA.

A fehér szegfű.

A rajongás, melylyel Dóri Ilonát a város fiatalága körülvette, méltán neheztelet szülhetett a jó mamák szívében. Mintha nem is volna több leány a világon — talán még szebb, esinosabb, gazdagabb, de bizonyára jobb (minden mama szíve a magáéhoz húz) s mégis minden férfi az Ilona után bolondul.

Csodálatos is ez a mai fiatalág.

Egyszer a legkisebb tövisszurás is fájdalmat okoz neki s ezért fél a rózsához közeledni; máskor meg a kard élet szegzi szívének, hogy bizonyoságot tegyen őszinte szerelméről.

Az utóbbira városunk fiatalágának minden tagja kész, ha Ilonáról van szó; de egyiknek sem volt bátorsága leszakasztani a szép rózsát, mert félt a tövisektől.

— Szép rózsá! Valóban az!

Mert, ha a virágok királynője a rózsá: úgy méltán mondható annak Ilona a hölgyek között.

Szép sugár termet, fekete hajfürt, melynek göndör szélei ésbontóan hullámozottak magas homlokán, ragyogó kék szeme, örökké mosolygó picziny ajak, mely csókra vágy és csókot kínál, beszédes száj, mely mint a kis madár, édesen

csicsereg; mind oly tulajdonok, a mik méltán elkábitják a férfi szívet.

Szerette is őt mindenki s boldog volt, aki barátjának mondhatta magát.

— És ő?

A szívebe nem lehet látni. Mindenki iránt egyforma volt, társaságából senki sem volt zárva; az érzelmeket, bókákat meghallgatta, a szerelmi sóhajokat megértette; de a szíve zárva volt. Azért a férfiak között »jégszívű« hölgy volt a neve.

Ezen a néven lett bemutatva Pethő Géának is, a ki csak nemrég lett áthelyezve, mint bíró, a törvényszékhez.

Pontos, hivatalszerető ember volt s mint jóbarát is csakhamar közszeretetének örvendett.

Hogy a hölgyek minő szemmel bírálták meg, arról véleményt nem mondhatunk; de ha lehet a szemekből olvasni; úgy a bíró diadala irigylésre méltó.

Ezt a véleményt tapasztalatból mondom, ott lévén azon estélyen, mit a Dóri-család adott Ilona névnapján.

Nem tudom a véletlen hozta-e magával, vagy kiszámított dolog volt — Géza és Ilona egymás mellett ültek.

A jóbarátok nem irigyelték sorsát — ösmerve Ilona természetét — sőt féltették. Ők egy külön kompániát alakítottak, hol a szép leányo-

kat éltetve, nagyokat ittak az agg legénység dicsőségére.

Vigan telt el az est. Folyt a bor, toaszt és élcz, amiből néha Géának is kijutott. De ő ezzel nem törődve, felhasználta az alkalmat, ragyogtatta szellemét, mulattatta a jégszívű hölgyet, — s úgy látszott, hogy a jég megtört.

Midőn Géza mélyen nézett Ilona szemébe s érezte, hogy a szíve fogva van: nem kellett félnie, hogy rossz választása miatt kigunyolják — hiszen ő csak a köztételelet fogadta el, mely a szépség-almát Ilonának ítélte.

Nem tudott magának beszámolni, de úgy érezte, hogy szerelmes. Szereti őt igaz tiszta érzellemmel s bár jégszívűnek mondják — de mást szeretni nem fog.

S ezek után nem csodálkozhatunk, hogy Pethő Géza gyakori vendég lett a Dóri-háznál.

Hiszen a fiatal embernek szüksége van a szórakozásra s azt eléggé megtalálja ott, hol igen gyakran nagy vendégség jön össze. De ha ez nem volna is, nem nyújt-e elég élvezetet a szép leány, a kinek ragyogó szeme lánggra lobbantja az alvó szívet?

Szívesen járt oda, mert tapasztalta, hogy Ilona, amilyen szép, épp oly művelt és szellemes.

Hogy Ilona miként érzett — s a jég valóban meg lett-e törve, azt senkisémm tudhatta.

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószert.

Lapunk mai száma 4 oldalra terjed.

Miként a hajdani első pünkösdi ünnepeken Jézus Krisztus apostolai az ige erejének égi varázsával léptek fenséges pályájukra és nem rettentek vissza utjukon sem a ruhájukat megtépő tüskétől, sem a sarujukat felszaggató kőtől, sem az áltudomány támadásaitól, sőt még a vértanó haláltól sem: azonképp kell, szükséges, hogy az eddig elhanyagolt ellárokon, bennünk is fellobogjon a nagyszerű láng, a melynek melege és fénye kisugározza az egész nemzetre, irányt mutasson s a nemzeti eszmék, célok, vágyak, érzések egyetemének szolgálatába hajtson, vonjon mindenkit.

Azért e napon, az egyetemes megújulás ünnepén kérjük Istent, esedezünk a Mindenhatóhoz, hogy nemzetünknek küldjön, adjon, támasszon igaz fiakat, töltsen be mindazokat lelkeinek erejével, bölcsességével, a kikre a nemzet és nép millióinak sorsa, vezetése bízott, s tűz lobogjon mindenkinek elméjében, szívében és szózataiban, ki a hitet a hazaszeretetet, a szép, jó és igaznak kultuszát, ideáljait hirdeti az emberek előtt, hogy így, s ekképpen elérje a magyar nemzet — az Isten adta nép — azt a pünkösdi, a mely neki a nemzeti megújulás forrása, egy boldog korszak és örökélet révpártja legyen.

(Falkus)

Demeter János.

VEGYES HIREK.

— **Személyi hír.** Sulyovszky István kir. tanácsos e hó 26-án, kedden városunkba érkezett és három napot töltött körünkben. Valamennyien kivétel nélkül örvendtünk annak, hogy viszontláthatjuk őt, a kinek oly sokat köszönhetünk és a ki annyira hiányzik társadalmunkból. Tiszteletére szerdán este a tanítótestület a gyermekelőadást megismételtette s a város színe-java megjelent azon. Sulyovszky titléte alatt barátait meglátogatta, a Casinó helyiségben is megjelent, mely ez alkalomból a szokottnál népelesebb volt, úgy hogy a régi jó idők elevenedtek fel előttünk. Ma Lazonyba utazott, megtekinti a csebi uradalmat és Dénesfalva községét, onnét pedig szombaton reggel Kraszna-Horka-Váraljára utazik vissza. — Mult heti számunkból kimaradt és időszerűnek tartjuk ennél fogva jelen alkalommal felemlíteni, miszerint Sulyovszky István a mult héten Budapesten Ófelségénél kihallgatáson

volt és megköszönte kir. tanácsossá történt kinevezését. A Felső Andrássy Dénes gróf felől kérdészködött és miután kijelentette, hogy szívesen jutalmazta Sulyovszky érdemeit, őt elbocsájtotta.

— **Kinevezés.** A belügyminister Salgó Alfréd segédjegyzőt a nagymihályi m. kir. anyakönyvkerületbe anyakönyvvezetői helyettesé nevezte ki és őt egyidejűleg a házasságkötésnél való közreműködésé megbízta.

Gyermek előadás. A nagymihályi állami elemi iskola derék tanító testülete dícséretreméltó munkát végzett, midőn növendékeivel e hó 24-én színi előadást rendezett. Alkalmunk volt ezuttal meggyőződni, mily hazafiás szellemben nyerne nevelést gyermekeink, mennyire van a növendékek szívébe vésvé a haza és annak szeretete. Színe került „Egércincogás“. Gyermektréfa 1 felvonásban Kozma Andortól. A szereplők derekasan működtek, különösen kitént Sarudi Anna, a ki igen ügyesen mozgott a színpadon. Ezt karének követte Klain Sándor tanító vezetése alatt, a mely fényesen sikerült. A közönség szünni nem akaró tapsokkal jutalmazta a szép éneket. — A karének után magyar szolo következett, melyben Fröhlich Gittyke és Hozspodár Ilonka szerepeltek, mindketten annyi bájjal lejtették a szép tánczot, hogy bizony sok ballettáncosnőn túltettek. — Végül a „Haza“ egy felvonásos színmű került előadásra, melyben Fetterik Mariska remekelt. Az összes szereplők kifogástalanul adák elő hatás szerepeiket. A görög-tűzfőnyűnél megjelent történelmi alakok igen szépen festettek. A nagyszáma közönség többször a lámpák elé hívta a szereplőket és Bolváry Ilona kisasszonyt, ki az előadást rendezte. A tanítói kar minden egyes tagja közreműködött a siker érdekében és mint az eredmény mutatja, fáradozásuk nem volt hiába való. — Az előadás 400 koronánál többet jövedelmezett a szegény iskolás gyermekek javára. Sulyovszky István egymaga 200 koronával járult hozzá az összeghez.

— **A postahivatal áthelyezése.** Végre belátták azon tarthatatlan állapotot, hogy a postahivatal jelenlegi szűk helyiségeiben nem maradhat meg. Lapunkban nem egyszer tettük szövé, nem egyszer sürgettük a hivatal áthelyezését és most jóleső tudattal közölhetjük, hogy a postahelyiségek áthelyezése immár befejezett tény. E napokban egy ministeri biztos járt e célból városunkban és Spiegel Bernáttal az építkezés iránt már meg is állapodott. Az új posta a Fő-utca végén a Spiegel-féle üres telken építendő üres házban lesz és mihelyt a minister jóváhagyja a szerződést, az építkezés meg is fog kezdődni. Ezzel Láng Lajos a közönségnek, a forgalomnak és a hivatal személyzetének tartozott.

— **Detektívek Nagy-Mihályon.** A fővárosi m. kir. államrendőrség Krecsányi Kálmán detektív főnököt és négy detektívet küldte ki Zempléme gyébe, hogy a kivándorlásra esábitó ügynökök üzelmét nyomozzák. Köztudomásu ugyanis, hogy különösen vármegyénköl ezrekre megy azok száma, a kik évenként Amerikába vándorolnak s mindezeket lelketlen ügynökök szállítják. A fővárosi rendőrség nyomára jött annak, hogy az ügynökök Budapesten detektívekkel is állanak összekötésben, a kik üzelmeket elősegítik. Ez ügyben nyomozat indul meg s a detektív főnök vasárnap személyesen volt városunkban, maga nyomozott és ennek eredményeként két ügynököt ma a fővárosba kísértetett. Ugyan ilyen célból jártak a detektívek Homonnán és Ujhelyben is.

— **Eljegyzés.** Szenes Lipót eljegyezte Glück Paula kisasszonyt, Glück Mór helybeli kereskedő leányát.

— **A kórházról.** A nagymihályi közkórházban a pótépítkezések javában folynak, úgy hogy ősszel a kórház teljesen ki lesz építve. — A kórházban a tüdővész betegek számára külön pavilon épült, a hol a tüdőbetegek a tüdővész kezelés modern igényeinek megfelelően a lég és nagpyógmódban részesülnek. — E helyütt megemlítjük azt is, hogy a kórház főorvosa Dr. Chudovszky Mór f. hó 30-tól két heti szabadságon lesz.

— **Uj ügyvéd.** Dr. Füzesséry Dezső ügyvéd-jelölt május hó 26-án a budapesti ügyvédvizsgáló bizottság előtt az ügyvédi vizsgát sikerrel kiállotta.

— **Ev. ref. istentisztelet.** F. évi június hó 7-én az áll. elemi iskola szokott tantermében urvacora osztással egybekötött ev. ref. istentisztelet lesz, miről a hívek ezuttal is tisztelettel értesítettek. — Klain Sándor, jegyző.

— **Jégeső.** Kedden e hó 26-án Lasztoméron és Füzessériben jégeső volt, a mely azonban jelentékenyebb kárt nem okozott. Az őszi termés különben az egész vidéken oly gyarló, hogy közepes aratásról már szó sem lehet; az árpa vetés is sokat szenvedett a folytonos hidegek miatt.

— **A pardiási iskolában** e héten tartotta meg Lőrincz József ev. ref. iskola felügyelő a szokásos évi szemlést. A tapasztalt felett teljes megelégedésének adott kifejezést. Loykó Imre tanító buzgón működik azon, hogy a tótajku községet megmagyarosítsa és ennek kellő eredménye is van már, az iskolás növendékek épp úgy birják a magyar nyelvet, mint tót anyanyelvüket. Sok ilyen tanító férne el vidékünkön.

— **Tűz.** Sztrajnyánban a mult esütörtökön éjjel tűz ütött ki és egy timár mihely leégett. Az oltásnál a nagymihályi tűzoltó egyesület is segédkezett.

Sőt, ha a látszat nem csal... akkor jaj neked Pethő Géza!

Hullad bár a jéghideg szívre a fájdalom könyvét, vagy lelked izzó szerelmét, az föl nem olvad, hanem ez fagy meg rajta.

Midőn egyedül vannak, Géza lángszavai égő pirt csálnak a leány arczára s az epedő tekintet, mit olykor-olykor reá vet, azt engedni következtetni, hogy e hideg szívnek csak ő lehet a napja. De ha együtt van a nagy társaság, akkor Géza csaknem teljesen feledve van. S a hatás, mit e látszólagos mellőztetés idézett elő oly feltűnő volt, hogy Géza érzelmét észre nem venni — lehetetlen.

A jóbarátok sajnálkoztak is felette, mert látták, hogy szereti Ilonát — reménykedik is, pedig... a jégszívű nőben bizni nem lehet!

Egy év lefolyása alatt semmi figyelemre méltó dolog nem történt a városban, hacsak a tűzértisztek bevonulását nem tartjuk annak, kik egy bizonyos időre ide lettek áthelyezve.

Hogy a leányszívek — no meg a fiatal asszonyoké is — egy kissé megdobbantak az örömhírre, azt mondani sem kell. Egyhangu volt az élet — mert a mai fiatalság nagyon blazirt — azért remélték, hogy a hadiak új életet öntenek a társadalom szívébe.

S reményökben nem csalódtak.

Egymást érték a koncertek, kirándulások, bálók... s így nem csodálhatjuk, hogy a tiszték méltán kiérdemelték a hölgyek kegyét.

Ilona főleg a főhadnagyot tüntette ki, a ki — már a régi ősmerttség folytán — csaknem mindennapos lett a háznál.

S ennek legkevésbé — Géza örült.

Már hetekkel előbb lázas izgatottságban volt a fiatalság: Készült a bálra. »Elite«-bál lesz, minő itt még nem volt.

A férfi nép kevésbé volt elfoglalva, mint a hölgyek.

Az ő toilletjők hamar elkészül. De a lányos házaknál örökös forrongás volt.

A ruha színe már nagynehezen meglett állapitva. Minden esetre rózsaszín — hiszen Ilona arcához (no mert róla van szó) az illik legjobban.

Csak a varróné jönne már!... Mindig elfogja valaki s így megtörténhetik, hogy készen sem lesz...

— Pedig ez a bál fontos reám nézve — így szól Ilona a rendes gárdához, kik körülötte forgódnak.

— Hogyan? Talán a Hymen rózsalánca?...

— Az is könnyen meglehet... ott majd bemutatom önöknek a jövődobelimet.

— Főlöszleges, — vág szavába a különben hallgatag ügyész — a II-ik négyes mindent elárul.

— No, ez egyszer... igen!!

E pillanattól kétszeresen érdeklődtek a bál iránt s alig várták az időt, hogy a jégszívű nő választását megtudják.

Két komoly udvarlója volt s a látszat szerint a győzelem — a katonáé!

A bíró valami fontos ügyben, néhány hétre elutazott. De megígérte, hogy a bálra visszajön s még a farsangban nyilatkozni fog.

A jóbarátok ősmerve a bíró komoly jellemét, némi aggodalommal néztek a jövőbe.

Ha Ilona tagadó választ ad, akkor Géza nem az övék többé.

— A bálfényesen sikerült. Nem hiányzott senki, aki a megjelenésre jogot formált.

Vig zene, hangos kacaj, jókedv hangzik a terem minden zugában. Legvigabbs s legélénkebb az élet Ilona körül. Mint bálkirálynőt egész udvar veszi körül s boldog, ki néhány szót válthat vele.

A táncról nem is szólok, hiszen mind le van előre foglalva.

— Későn bár, de végre Pethő is megérkezik. Először is Ilona üdvözlésére siet, de a fogadtatás — hidegnek látszik. S midőn Ilona keblén piros szegfűt lát, keserű érzés támad lelkében — s csakhamar eltávozik köréből. (Ő fehér szegfűt rendelt Pestről, de az nem érkezett meg.)

A II-ik négyes neki volt ígérve, de mivel Ilona már nem remélte, hogy megérkezik, a főhadnagyval foglalkozott, a nélkül, hogy ennek valami jelentőséget akart volna tulajdonítani.

— A helyzet kényes volt; az elintézést a férfiakra bízta.

A négyest a főhadnagyval táncolta, de

— **Körhinta.** Tizennégy napja elmúlt már, hogy egy körhinta van városunkban, a mely különösen az esti órákban oly zajt csap, hogy a közönség éjjeli nyugalma zavarja. A cselédek mind összejönnek esténként, elköltik ott a pénzüket és egész ribilliót okoznak a Felső utcában. Legfőbb ideje, hogy a főszolgabírói hivatal távozásra szólítaná a tulajdonost és épenséggel nem tudjuk fel fogni, hogyan lehet ily kis helységben oly hosszú tartózkodásra engedélyt adni egy tingli-tanglinak.

— **Tennis mulatság.** A f. hó 21 én meg tartott tennis mulatság szépen sikerült, este a Barnai szállóban tánc volt, a melyen a jelen voltak igen kedélyesen mulattak. A mulatság a reggeli órákig tartott.

— **Uj vasut.** Nagy-Kapos és Töke-Terebes között vasutvonal kiépítése van tervbe véve. Az állomások a következők lesznek: Nagy-Kapos, Deregnő, Butka, Málca, esetleg Márk. Márk illetve Málczáról egyenesen Töke-Terebesre a m. kir. államasutakat állomásáig vezetne a vonal. A mozdalom élén gróf Lónyay Gábor áll, ki egymaga 100.000 koronával járul hozzá a költségekhez. Ha az érdekelte községekkel a megegyezés létre fog jöhetni, úgy a vonal kiépítése biztosítottnak tekinthető, mivel a financirozást egy előkelő pesti cég magára vállalta. Legközelebb bővebben foglalkozunk e tárgygyal.

— **A második szolgabírói állás** járásunkban miniszteri jóváhagyástól függően rendszeresített határozatott. Nem egyszer említettük, hogy a nagymihályi szolgabírói hivatal annyira túl van halmozva munkával, hogy a rendelkezésre álló erővel teljes lehetetlenség azt feldolgozni. A vármegye csak helyesen járt el, midőn egy második szolgabírói és egy új irtóki állás rendszeresítését határozta el. Meg vagyunk róla győződve, hogy a belügyi kormány a törvényhatóság határozatát jóvá fogja tenni.

— **A homonnai Keresk. és Iparbank** közhírré teszi, hogy működését Homonnán Fő utca 1. sz. a. megkezdte. A bank leszámítól váltókat, ad kölcsönöket és előlegeket, lebonyolít a hitel minden ágához tartozó ügyleteket.

— **Stefánia Deregnőn.** Mint értesülünk gróf Lónyay Elemér és neje Stefánia hercegnő ő fensége, kik jelenleg Bodrog-Olasziba tartózkodnak június hó folyamán több napi tartózkodásra Deregnőre jönnek. A falu népe már most készül a nagy ovációra, melylyel Stefániát fogadni akarja.

— **Elnöki körlevél.** A vármegye közönsége által II. Rákóczy Ferencz szabadságharcának 200-ik évfordulója alkalmából f. évi június hó 14 én Sátoraljai helyben és folytatlag Borsiban rendezendő emlékkünnepre és a délelőtt 9 órakor a

szíve folyton arra gondolt, kit akaratlanul megsértett s akinek őszinte szerelme valóban megtörte a jeget.

Ilona hófehér párnáin álmodozik a bálról. Boldog mosoly jelenik meg ajakán, ha az elmúlt éjre gondol; még mindig hallani véli a vig zenét, a mely mellett oly jó kedvvel járta a ropogós csárdást.

— De mi az?
Főlríad álmból . . . csakugyan zene szól, még pedig az ő ablaka alatt.

„Miert is szerettek oly nagyon tégedet,
Mikor tudom, hogy nem szeretsz engemet.”
— Ez a Pethő nótája. Örömben repedett a szíve, hogy ő itt van s a tegnapi esetért bizonyosan megbocsát . . .

Kinyílik az ablak . . . s a primás egy fehér szegfűt nyújt át Ilonának.
— De mi ez? A szegfűn vércseppek . . . s egy kis levélke.

„Fogadja emlékül e virágot; tiszta szerelem jelképe ez. De mivel a pirosat jobban szereti . . . ime, véremmel festettem meg.”

A párbajban, mely még hajnalban megtörtént, Géza a szíve táján sebesült meg.

Ilonáért történt, kit imádásig szeretett, s a kinek jéghideg szívét akkor nyerte meg, midőn már késő volt. Sebe veszélyes lett s nemsokára belehalt.

A fehér szegfűt ma is őrzí Ilona; ez az ifjú szív szerelmének emléke, kit akkor szeretett meg igazán, mikor elvesztette.

vármegye székházában tartandó törvényhatósági díszközgyűlésre a bizottság tagjait, a hatóságokat, testületeket, társulatokat és egyesületeket tisztelettel meghívom. *Dókus Gyula*, alispán.

— **Oláh cigányok** sereg számára járják be a vidéket, két hét óta naponként 10—12 szekérral vonulnak át városunkon. Felhívjuk ezen körülményre a hatóságok és esendőrség figyelmét.

— **Kérelem** a vármegye mélyen tisztelt Hölgyeihez. A II. Rákóczi Ferencz szabadságharcának 200-ik évfordulója alkalmából a törvényhatóság által június hó 14-én tartandó emlékkünnepre a halhatatlan hős szülőhelyét megörökítő emléktáblának megkoszoruzását az ünnep sorrendjébe felvettük. — A vármegye lelkes honleányait tisztelettel arra kérem, hogy ezen emlékkünnep Borsiban megjelenni, s az ott felállított emléktáblát, — saját maguk által készített élővirág koszorúkkal — felékesítseni kegyeskedjenek. — Sátoraljai-ujhely, 1903. május hó 24-én. — *Dókus Gyula*, alispán.

— **Uj ügyvéd Gálszécsen.** Dr. Rudaki Izsó ügyvéd Gálszécsen e hó 20-án nyitotta meg irodáját.

— **Az alsó-utcai járda.** Említettük, hogy a város az Alsó-utca bal oldalán lévő járdának kiköveztetését rendelte el. A munkálatok melyhez az érdekelte háttulajdonosok is hozzájárultak, már elkészültek és a csinosan elkészített járda immár át lett adva a forgalomnak.

— **Rákóczy ünnep.** A Zempléni vármegye közönsége által II. Rákóczy Ferencz szabadságharcának 200-ik évfordulója alkalmából 1903. évi június hó 14-én Sátoraljai helyben és Borsiban rendezendő emlékkünnepély *szorrendje.* 1903. évi június hó 13-ikán az este Budapest felől 8-13, Lavosne felől 7-56, Mező-Laborc és Kassa felől 8-31 p. kor érkező vonatokról a vendégek fogadását Sátoraljai hely r. t. város polgármestere által. Elszállásolás. Este 9 órakor ösmerkedés Bock vendéglőjében. Június 14-én reggel 6 órakor ébresztő zenével. D. e. 1/2 9 órakor a bizottsági tagok és vendégek gyűlékezése a vármegye székházában. 9 órakor díszközgyűlés, a mely áll: Elnöki megnyitó. Emlékbeszéd. Tartja: dr. Kossuth János bizottsági tag. 10 órakor kivonulás Borsiba, II. Rákóczy Ferencz születési helyére. Menet: A menetet megnyitja egy herold vagy tárogató és két megyei huszár. Egy főszolgabíró. A vármegye zászlósa. Az alispán vezetés alatt a vármegye azon bizottsági tagjai és a vármegye tisztviselői, a kik lóháton vesznek részt. Minden járásból 5—5 küldött, a vidékükön divó ruházatban, lóháton vezetve a járási főszolgabírók által. Koesikon: Sátoraljai hely r. t. város polgármestere. A vármegye főispánja. A törvényhatóságok képviselői. A r. kath., ev. ref., g. kath., ág. ev. papság. Az izr. hitközségek rabbiái vagy elnökei. A vendégek, bizottsági tagok családtagjaikkal. Borsi község előtt a menet megáll, a község II. Rákóczi Ferencz szülőházát megörökítő táblához vonul. Egy alkalmi dalárda „Hej Rákóczy Beresényi” dalt zenekísérettel énekl. „II. Rákóczy Ferencz születésére.” Költemény. Irta: néhai Boruth Elemer. Szavalja: Ambrózy Theresz kisasszony. Honleányok az emléktáblát megkoszorúzzák. Emlékbeszéd. Tartja: Matolay Etele Zempléni vármegye ny. alispánja. A dalárda a himnusz énekl. zenekísérettel. Ugyanazon rendben a menet Ujhelybe visszatér s a vármegye háza előtt szótosszik. D. u. 2 órakor közeleb Bock vendéglőjének nyári helyiségében. Délután népnépnépgyűlés a „Nyul” vendéglő kertihelyiségében. Este 8 órakor színi díszelőadás a városi színházban, élőképvel, szavalat, ének. 10 órakor tánc a vármegye házában.

— **15 éven aluli gyermekek kitéltása a koresmából.** A vallás és közoktatásügyi miniszter újabb körrendeletet intézett a közigazgatási bizottságokhoz és kir. tanfelügyelőségekhez, melyben a 15 éven aluli gyermekeknek a koresmától és nyilvános mulató helyektől való távöltartása ügyében újabb és szigorú intézkedést kér.

— **Köszönet.** A nagymihályi áll. elemi iskola tanító testülete által f. évi május hó 24-én rendezett gyermek színi előadás alkalmával felülzettek: Gróf Sztáray Sándor 20 K, Czibur Bertalan 14 K 40 f, Spiegel Samu 6 K 60 f, Dr. Chudovszky Mór 6 K 40 f, Oppitz Sándor 6 K, Wladár Emil 6 K, Polányi Gé 5 K, Dr. Eperjessy Lajos 5 K, Dr. Kellner Mihály 4 K 20 f, Dr. Spiegel Ödön 4 K 20 f, Bruck Sándor 4 K, Dr. Glüek Samu 3 K 60 f, Gyagyovszky Ede 3 K, Polányi Jenő 2 K 80 f, Horváth Sándor 2 K 60 f, Kolozsváry Ödön 2 K, Landesman Vilmos 2 K, Puha Demeter 2 K, Machnyik Andor 2 K, Tüdös Gyula 2 K, Friedman Mihály 2 K, Lsély Zoltán 2 K, Polacsek Nándor 2 K, Brügler Miksa 1 K 60 f, Marschall Ferencz 1 K 60 f, Schuster Alajos 1 K 60 f, Baán János 1 K 20 f, Zarnóczay

B. 1 K 20 f, Karczub Pál 1 K 20 f, Leichtman Lajos 1 K 20 f, B. J. 1 K 20 f, Papp István 1 K 20 f, Goldfinger Simon 1 K, Matyasovszky Mór 1 K, Lipinszky Manó 1 K, X. Y. 1 K, Koscsák Miklós 1 K, Sponyik Sándor 1 K, Dr. Widder Márk 3 K 60 f. — A második f. hó 27-én tartott előadás alkalmával felülzettek: Sulyovszky István 200 K, Polányi Géza 4 K, Dr. Kállay József 2 K, Dudinszky Elek 1 K, Dr. Chudovszky Mór 1 K. — Fogadják a nemes adakozók, úgy Tolvay Imre egygyserész ur, a görögütiz ingyenes adományáért, valamint a Műkedvelő társaság a színpad ingyenes átengedéseért a tanító testület és a szegénysorú tanulók hálás köszönetét. — Nagy-Mihály 1903. május 28-án. *A tanító-testület.*

— **Szent István napja és a hadsereg.** Hivatalos forrásból jelentik, hogy Szent István napja, ezenül ünnepe lesz a hadseregnek is. Mostantól fogva, ha eddig nem lett volna szokásos, a közös hadsereg iskolái számára alkotott általános szabályzat kilencedik pontja értelmében augusztus huszadika ünnep, illetőleg pihenő napja lesz mindama csapatoknak, a melyeknek legénységét Magyarországból egészítik ki. Megfogják ülni Szent István napját e csapatok minden esztendőben még akkor is, ha nem a magyar korona országában volnának állomáson.

CSARNOK.

Ribillió a Paradicsomban.

Irta: *Guttus.*

A bírő: Nem ígértek önnek valamit a tanuskodásért?

A tanu: De igen. A panaszos azt ígérte, hogy ha nem mondom el az igazat, kiíti a fogamat; a vádlott pedig azt ígérte, hogy ha elmondom az igazat, betöri a fejemet. Méltóztassék beleképzelni magát az én helyzetembe. Kinek a pártját fogjam? Melyiket szeressem?

A bírő: Figyelmeztetem, hogy vallomására esküt kell tennie.

A tanu: Nagyon sajnálom, de én nem esküszök.

A bírő: N—e—m?
A tanu: Nem. Kétszer esküdtem életemben és mind a kétszer megjártam. Szegeden két esztendeig, Illaván harmadfél évig ültem. Föltettem magamban, hogy ezek után inkább guzsba kótteitem magam, de esküt nem teszek bíróság előtt. No ja! Hogy újra becsukjanak!

A bírő: Ha már kétszer volt büntetve hamis tanúzásért, nem fogom meghiteletelni. Hanem azért mondja el az igazat.

A tanu: Megpróbálom. Kibiceltem a „Paradicsomhoz” címzett kávéházban Virágmezei Adólt, a ki francéuszt játszott Hertelendi Jakobbal. Kérem, nincs szebb játék a francéusnál. . . .

A bírő: Hagyjuk ezt! csak a dolagra!

A tanu: Virágmezei megbizott, hogy vigyázzak Hertelendira, vajon nem csalizik-e? Hertelendire pedig az én igen tisztelt kibic-kollegám, Khon Mór ügyelt. Konstatálom, hogy szabályosan játszottak. Hertelendi ugyan néha alulról húzott ki egy egy kártyát, minthogy azonban Virágmezei ennek ellenére is nyert, nem csináltam skandalumot és beérttem azzal, hogy kibic-kollegámra jelentősen rákacsintottam. Az is megesett, hogy Virágmezei bement egy quartot a makk tizesig, pedig a makk-nyolcast már a játszma elején eldobta, de hát egy hitvány makk nyolcas miatt Khon Mór sem protestált. Köhögtünk egyet és hallgattunk. Végre is nem vagyunk mi gentlmenek, a kik minden számsárgból lovagias ügyet csinálnak.

Ugy öt óra tájban benyitott a Paradicsomba Hühneraugen Samu és egyenesen felénk tartott. Megállt Virágmezei mögött, egyideig némán kibicelt, majd egyszerre megszólalt:

— Mondjátok: Hát nem bolond ez a Virágmezei? Az egész délutánját itt tölti ebben a füstös kávéházban és mialatt *más* a feleségét ölelgeti, esőkolgatja, őt itt francéuszt játszik! Fi done!

Huh! Most következett a hadd-el-hadd! Hertelendi Jakab a kinek kilenc kártyájában egy felső és egy atout se volt, dühösen megragadta a kínálkozó alkalmat és összecapta a kártyáit. Virágmezei, mint egy spanyol bika, dühösen fordult bátra, kiragadta maga alul a székét és felugrott. Savószemei vészjóslóan forogtak, kopasz fején kigyultak az összes bibircsek és orlikáinak könnyed remegésével sejtieni engedte a keblében háborgó indulatok vadságát.

Először is, minthogy épen a keze ügyébe akadtam, engem ütött pofon, aztán rávetette magát Hühneraugenra, maga alá terpte és elkezdte gyomrozni, mintha kenyeret dagasztana. Az pedig ordított, mint egy sakál. Mint két sakál! Végre nagy nehezen kiszabadította magát. . . .

A bírő: Hát miért nem siettek a segítségére?

A tana: Hogy őszinte legyek: az az egy-néhány ökölespás, a mi Hühneraugre zudult, olyan jól esett mindnyájunknak! . . . A paradicsom főpincére a dulakodókhoz sietett. A meg-agyabugyált férfiú fájó tagjait tapogatta, simogatta és mikor a tükörbe pillantva, észrevette az ábrázatán egy pofdagánatot, elkezdett sirni, mint a gyerek.

Náci a pincér, mindenekelőtt a tényállást akarta megállapítani, hogy megtudja: melyiket kell kidobni a kettő közül.

— Mi az? Mi történt itt?

Virágmezei lihegve adta meg a választ.

— Képzeld csak, Náci: ez a nyomorult azt állította, hogy a míg én itt francuszt játszom, más a feleségemet ölelgeti, esókolgatja.

— No, és ezért csinált maga olyan nagy felfordulást?

Hühneraugen sirva szólt közbe:

— Nem igaz! Nem azt mondtam.

— De azt mondtad. Ugye Kóbi?

Tudniillik, hogy a Kóbi én vagyok.

— Igen bizony. Feleltem én kötelességszerűleg, mert hiszen Virágmezei én ráam hivatkozott. Erre aztán Hühneraugen nekem jött és jobb-ról is balról is felfofozott.

No még csak ez hiányzott! Hát nem vagyok én peches ember? Alig mulik el nap, hogy leg-alább egy két pofont ne kapjak. Pedig a légynek sem vétek soha. Csak épen, hogy tanuskodni szeretek; minden lében kanál vagyok.

A mint voltam, úgy felfofozva, odamentem Virágmezeihez.

— Dolfi — mondok — nagyon szépen kérek: bármilyen történék, ne hivatkozzál én rám soha; mert mint láthatod, mindig én iszom meg a levét.

Pont. Többet nem tudok.

A bíró: Hát jöjjön csak ide, Hühneraugen. Mondta-e maga csakugyan, hogy „mialatt ő itt francuszt játszik, más a feleségét ölelgeti, esókolgatja.”

A panaszos: Mondtam.

A bíró: De hát hogy mondhat ilyesmit?

A panaszos: Már hogy ne mondhatnék ilyesmit! Virágmezei engem félreértett. Nem az ő feleségéről beszéltem én, hanem csak azt mondtam, hogy mialatt más ember odahaza a feleségét (a maga feleségét) esókolgatja, ő kártyázik.

A vádlott: Igazán úgy értetted?

A panaszos: De hiszen így is mondtam. „Mialatt más — a feleségét esókolgatja.”

A vádlott: Akkor hát megbocsátok neked.

A panaszos: Milyen kegyes vagy! Es mi lesz az ökölespásokkal?

A vádlott: Tudod mit? A francuszból adósom vagy tizenhárom forinttal. Azt kiadom. Quitték vagyunk.

A panaszos: Jól van no.

A bíró: Pont. Elmehetnek.

Felolós szerkesztő: **Dr. Kállai József.**
Főmunkatárs: **Dr. Kellner Mihály.**
Kiadóhivatali művezető: **Lándai József.**

Hirdetmény.

Az izraelita hitközség tulajdonát képező török-utcai régi menház fa- és kőanyaga a szerdán, f. évi június hó 3-án délelőtt 9 órakor a helyszínén tartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Nagy-Mihály, 1903. május 28.

Az izr. hitközség elnöksége.

*****
Egy 4 és 6 számú kevésbé használt és teljesen jókarban lévő

„Hoffer“-féle

cséplő garnitúra

kedvező feltételek mellett e l a d ó.

Bővebb felvilágosítással szolgál

WIDDER HERMAN BUDAPEST

V. Széchenyi-utca 12.

*****

■ Egy jó házból való keresztény fiu ■
tanulóul felvétetik

Herózik Béla borbély és fodrász üzletében Nagymihályon.

Rendkívül kedvező alkalom

kinálkozik mindenkinek, ki legjobb varrógépet legjutányosabb árban venni szándékszik.

Van szerencsém a nagyérdemű vevőközönség tudomására hozni, hogy új gépüzletembe történt átköltözködés folytán több száz darab általánosan ismert

legjobb minőségű varrógépet

kell rövid idő alatt eladnom, minek következtében tőlem addig, míg tulhalmozott raktáram tartani fog, **saját beszerzési áron** a legkitűnőbb szerkezetű varrógépek vásárolhatók, s a nálam élvezendő potom árak daczára, minden egyes varrógép után **5 évi teljes jótállást vállalok.**

Jelenlegi főüzletem Nagymihályon a Strömpl szálló szomszédságában levő Brünn-féle házban van berendezve.

A nagyérdemű közönség tömeges rendelését és pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

SPIRE IGNÁCZ.

A **panaszos**: Mondtam.
A **bíró**: De hát hogy mondhat ilyesmit?
A **panaszos**: Már hogy ne mondhatnék ilyesmit! Virágmezei engem félreértett. Nem az ő feleségéről beszéltem én, hanem csak azt mondtam, hogy mialatt más ember odahaza a feleségét (a maga feleségét) esókolgatja, ő kártyázik.
A **vádlott**: Igazán úgy értetted?
A **panaszos**: De hiszen így is mondtam. „Mialatt más — a feleségét esókolgatja.”
A **vádlott**: Akkor hát megbocsátok neked.
A **panaszos**: Milyen kegyes vagy! Es mi lesz az ökölespásokkal?
A **vádlott**: Tudod mit? A francuszból adósom vagy tizenhárom forinttal. Azt kiadom. Quitték vagyunk.
A **panaszos**: Jól van no.
A **bíró**: Pont. Elmehetnek.

Ruggyanta (gumi) gyártás meghonosítója

SCHOTTOLA ERNŐ
BUDAPEST, VI. FONCIÉRE PALOTA
ajánlja dus raktárát szab. Kossinszky-féle „Egyszerűség” szénkénegezők, saját szabadalmu „Urania” permetezők felnyitható szélkaszimul, kénporfúvók, szőlő pinczegazdasági gépek és eszközökben. — Amerikai juhnyíró-ollo gép.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Utánnymás tilos

ALAPITTATOTT 1872

C. BIERSTEDT, X. A. DRESDEN

SCHICHT-SZAPPAN

VÉDJEGYEK:

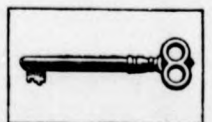
„SZARVAS“

vagy

„KULCS“

a legjobb, legkiadósabb es azért a legolcsóbb szappan Minden kártékony vegyületől teljesen ment.

Mindenütt kapható!

A bevásárlásnál különösen ügyeljen arra, hogy minden darab szappan a „SCHICHT” névvel és a fent látható védjegyek egyikével legyen ellátva.